

Nr 363.

Av herr **Kjellberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 211, angående ny avlöningsstat för förste provinsialläkare, m. m.

I proposition med förslag till reglering av förste provinsialläkarnas löneförmåner (nr 211) föreslås anställandet av biträdande förste provinsialläkare, vilka nya befattningshavare skulle hava till uppgift att under de tider, förste provinsialläkarna äro borta på tjänsteresor, sköta dem åliggande expedition, som är av mera brådskande natur. Behovet av en sådan anordning har starkt framträtt, sedan förste provinsialläkarna genom senare års lagstiftning fått sig ålagda nya funktioner, såsom sundhetsinspektör i länet, ordförande i barnmorskestyrelsen och ledamot i epideminämnden. Vad angår ersättningen till dessa biträdande förste provinsialläkare begär Kungl. Maj:t — i enlighet med vad som föreslagits av provinsialläkarkommittén, vilken ansett, att dessa biträden i avlöningshänseenden borde hänföras till 5 klasser — belopp, som alltefter länens storlek, invånarantal och svårsköthet växla mellan 200, 300, 400, 500 och 600 kronor för varje. Dessa belopp äro emellertid väsentligt mindre än de, som av medicinalstyrelsen föreslagits för ändamålet. Enligt dess förslag skulle ersättningen i fråga nämligen växla mellan 400 och 1,000 kronor så, att för tjänsten utginge i Gotlands län 400 kronor, i Jämtlands, Uppsala, Hallands och Blekinge län 600 kronor, i Södermanlands, Kronobergs, Västmanlands, Västerbottens och Norrbottens län 800 kronor samt i övriga 14 län 1,000 kronor.

I den kungl. propositionen är anmärkt, att det av utredningen i ärendet framgår, att förste provinsialläkaren i medeltal mer än 2 månader årligen befinner sig borta från stationsorten på tjänsteresor och att det expeditionarbete, som härunder av hans ställföreträdare måste fullgöras, är ganska vidlyftigt. Vid sådant förhållande synas mig, i betraktande av nuvarande låga penningvärde, de av Kungl. Maj:t föreslagna arvoden till

biträdande förste provinsialläkare vara allt för njuget tilltagna, och att de av medicinalstyrelsen förordade ingalunda kunna anses för höga. Det är nämligen att märka, att *dyrtidstillägg icke skall utgå å dessa arvoden*. Även må erinras om, att i fem av residensstäderna någon provinsialläkare icke finnes stationerad, varför annan läkare än provinsialläkare här måste utses för uppdraget.

På grund av vad sålunda blivit anfört, får jag hemställa,

att arvodena till de biträdande förste provinsialläkarna bestämmas till de av medicinalstyrelsen föreslagna beloppen,

och att det förslagsanslag, som för ändamålet anvisas på extra stat för år 1921, höjes med 10,000 kronor utöver den av Kungl. Maj:t begärda summan.

Stockholm den 23 mars 1920.

Knut Kjellberg.
